

Dankwoordje bij de inzegening van het parochiehuis.

Een kort woordje, maar vrees niet: een preek zonder collecte.

Bij deze opening en inzegening van het nieuwe parochiehuis past een woord van dank.

- Aan het adres van aannemer de Bonth, hier in de persoon van Pim Klijberg, die dit alles tot stand heeft gebracht met toewijding in geduld, soms ook met de nodige stress. Maar dat schijnt zo te moeten in de bouw naarmate de dag van de oplevering dichterbij komt.
- Dank aan onze architecte, Boukje Hazeleger: het “brein” achter dit alles, die niet allen voor het gebouw heeft getekend, maar ook de binneninrichting voor haar rekening heeft genomen waardoor het één geheel is geworden wat modern en fris oogt, en tegelijk goed aansluit bij het rijksmonument wat de pastorie is.
- Dank aan de portefeuillehouder gebouwen binnen het kerkbestuur, Aloys Putmans. Beste Aloys, alle andere mensen die hierbij betrokken waren werkten met passie en overgave, maar (een beetje onsympathiek gezegd maar niet zo bedoeld): dat is hun job, daar worden ze voor betaald. Gij hebt diezelfde passie en overgave laten zien, maar als vrijwilliger. En het heeft u heel wat uren, dagen, weken en zelfs maanden gekost. Ik heb wel eens gedacht: “Och arme, Aloys, wat doe ik hem toch aan...? Maar eerlijk gezegd: ik zou het zo terug doen”.
Die dankbaarheid maken we graag stoffelijk. Daarom allereerst een restaurantbon om met Marie-José een klein beetje de tijd goed te maken dat ze u heeft moeten missen. En er is nog een tweede “cadeautje”. Alle ruimtes hebben een heiligennaam gekregen die verbonden is aan onze parochie: Mariazaal, St. Petrus, St. Paulus, St. Jan en St. Catharina. Één van onze nieuwe ruimtes zal voortaan “St. Aloysius” heten, als blijvende dank voor en herinnering aan uw inzet.

Sommige mensen zullen dit parochiehuis misschien luxueus noemen, maar dat is het niet. Het is modern, straalt openheid uit, is milieuvriendelijk en daarmee is het vooral toekomstbestendig.

Tot slot nog één gedachte daarbij. In de psalmen staat: “Als de Heer de woning niet bouwt, werken de bouwers vergeefs.” Er staat hier nu een mooi, nieuw gebouw, van alle moderne gemakken voorzien. Maar dat is de buitenkant. Het zijn uiteindelijk de parochianen die zullen zorgen dat dit gebouw ook tot leven komt: jullie zijn a.h.w. het bloed dat door de aderen van dit gebouw vloeit. De koffie ’s morgens om 10.00h, de koorrepetities, de catechese, de Alphacursus, het familiepastoraat, de vele vergaderingen, de winteropvang voor de dak- en thuislozen, het Gilde wat hier een nieuwe thuis vindt: het is maar een greep uit wat hier allemaal zal gebeuren.

Kortom: het was en is een goede en nodige investering die zich de komende jaren zal terugbetalen in een parochie die probeert te bouwen aan een gezonde toekomst.

Of om het met een knipoog naar het scheppingsverhaal te zeggen: en de pastoor zag dat het heel goed was.